

[Ingerlise Koefoed]

at interessere sig for, hvordan man skal fordele balancen imellem lønudgifter og materialeudgifter. Kommunerne er i fuld fart med at nedprioritere begge dele.

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Jeg vil meget gerne anerkende oppositionens rolle og medarbejdet og samarbejdet om de kulturlove, som er kommet igennem med det meget brede flertal, hvilket også i sig selv er værdifuldt for kulturlivet i Danmark. Men der er dog også en regering, som har sagt ja til de øgede bevillinger. Det synes jeg heller ikke man skal underkende.

Aage Brusgaard (FP):

Jeg har prøvet at sidde herinde hele dagen for at lytte til alle de bevingede ord, der er kommet fra landets højeste talerstol. Når man følger med måned for måned herinde eller i hvert fald forsøger det, kan man faktisk godt blive skuffet over den gabende afstand, der er mellem det, der bliver sagt og vedtaget herinde, og så hvad der rent faktisk sker.

Hr. Svend Auken indledte sin ordførertale med at fortælle om en gribende historie, han havde set i tv i aftes om en elektriker, der var blevet fyret fra den offentlige sektor. Som om det var særlig sørgmodigt, at en fra den offentlige sektor blev fyret! Det er vel ikke værre end de tusinder, der er blevet fyret fra den private sektor i de seneste år på grund af den politik, der er blevet ført.

Socialdemokratiet har i sin visdom en gang imellem sagt, at det er den private sektor, der skal redde os gennem suppedasen. Derfor er vi altså nødt til at overføre nogle personer fra den offentlige sektor til den private. Hvorfor har vi så alle de arbejdsløse, som hr. Svend Auken nævnte – der blev 4.000 flere af dem pr. måned? Det har vi ganske enkelt på grund af de finanslove, som har været vedtaget herinde i de sidste 15 år. De finanslove er næsten alle sammen vedtaget både af Socialdemokratiet, Venstre, De Radikale og De Konservative. Det er altså disse partier, der er skyld i de arbejdsløse, vi har.

Det er netop på grund af den gældsætning på 300 mia. kr. og med den rentebyrde, der følger, at vores virksomheder ikke er konkurrencedygtige længere. Altså de 5 millioner mennesker, vi

har i Danmark, kæreste Gud, de kunne da sælge alt det, vore 5 milliarder købelystne naboer kunne aftage, hvis blot vi kunne sælge det en krone billigere end konkurrenterne. Vi kunne så også spare en masse i import af udenlandske varer.

Jeg har sagt i åbningsdebatten hvert eneste år, at nu skulle der virkelig gøres noget. Nu skulle Danmark reddes. Men det er faktisk blevet værre og værre, og det vil blive ved med at gå samme vej, indtil et flertal i Folketinget tør tage fat på det, der er det rigtige, nemlig færre offentlige udgifter og skattesænkning. Det vil så ganske enkelt give en konkurrenceforbedring. Alle har sagt det, at det er deres politik. Der er bare ingen, der har gjort det. Derfor køber vi videre.

Hr. Svend Auken skældte regeringen ud for, at den ville spare på overførselsindkomsterne. Han sagde direkte, at regeringen ville spare på pensionerne. Her synes jeg også, at hr. Svend Auken skulle bemærke, hvad regeringen og Socialdemokratiet i fællesskab har vedtaget.

Regeringen og Socialdemokratiet, Centrum-Demokraterne og Kristeligt Folkeparti vedtog faktisk den 18. maj 1989 en dagsorden om regulering af overførselsindkomster. Ifølge denne dagsorden skal regeringen udarbejde forslag til en fremtidig regulering af alle overførselsindkomster i takt med årsudviklingen for de beskæftigede. Det vil altså sige, at Socialdemokratiet har været med til at nedsætte pensionerne til vore pensionister, hr. Svend Auken. Det kan altså ikke hjælpe, at man blot skælder regeringen ud. Hr. Svend Auken har selv stemt for, at pensionerne ikke skulle have den regulering, som de før fik. Jeg kalder det faktisk for hulhed, når et så stort parti skælder et andet parti ud for noget, man selv er medskyldig i.

Jeg vil også godt minde regeringen om en dagsorden. Det var faktisk en dagsorden, der blev vedtaget under afslutningsdebatten den 31. maj 1990. Når jeg læser den op, er det, fordi det kunne faktisk tyde på, at uanset hvad der er blevet vedtaget i den, er det glemt, inden der er gået en måned, men Folketingets flertal vedtog faktisk den 31. maj 1990:

»Folketinget opfordrer regeringen til en forstærket indsats med henblik på at nedbringe arbejdsløsheden, skabe overskud på betalingsbalancen og statsbudgettet samt skabe grundlag for en tilpasning af skattesystemet til EF's indre marked.«